

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: το λεκτικό σήμα «Promina» για προϊόντα της κλάσεως 7 (αριθ. εθνικής καταχωρίσεως στη Γερμανία 847 011).

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: απόρριψη της αιτήσεως ακυρώσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (¹), λόγω του ότι το καθύδρον δέχθηκε, εσφαλμένως, ότι τα προϊόντα δεν είναι όμοια.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, 14.1.1994, σ. 1).

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2008 — Now Pharma κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-74/08)

(2008/C 92/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Now Pharma AG (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: C. Kaletta και I.-J. Tegebauer, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2007 — C(2007) 6132·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να εκδώσει νέα απόφαση επί του αιτήματος της προσφεύγουσας, της 6ης Φεβρουαρίου 2007, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Πρωτοδικείου·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2007, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας περί χαρακτηρισμού του φαρμάκου «Extrait liquide spécial de Chelidonium radix» ως ορφανού φαρμάκου, κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) 141/2000 (¹).

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 3 του κανονισμού 141/2000. Ειδικότερα υποστηρίζει ότι η τελική αρνητική γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Αξιολόγησης Φαρμάκων στηρίζεται σε εσφαλμένο κριτήριο, στις προϋποθέσεις εμπορίας φαρμάκων κατά το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 141/2000. Κατά την

άποψη της προσφεύγουσας ορθό κριτήριο για τον χαρακτηρισμό ενός φαρμάκου ως ορφανού φαρμάκου είναι αν το φάρμακο συνεπάγεται σημαντικό όφελος για τους πάσχοντες από τη συγκεκριμένη ασθένεια, κατά την έννοια του 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 847/2000 (²). Η προϋπόθεση αυτή πληρούται, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 141/2000, δεδομένου ότι η λήψη του ορφανού φαρμάκου συνεπάγεται σημαντικό όφελος.

Η προσφεύγουσα αιτιάται επίσης, κυρίως την έλλειψη προσόντων και την μεροληψία του πραγματογνώμονα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 141/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1999, για τα ορφανά φάρμακα (ΕΕ L 18, σ. 1).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 847/2000 της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2000, για τη θέσπιση διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κριτηρίων για το χαρακτηρισμό ενός φαρμάκου ως ορφανού φαρμάκου και τους ορισμούς των εννοιών «παρόμοιο φάρμακο» και «υπεροχή από κλινική άποψη» (ΕΕ L 103, σ. 5).

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2008 — Centre de coordination Carrefour κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-94/08)

(2008/C 92/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Centre de coordination Carrefour (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι): X. Clarebout και K. Platteau, δικηγόροι

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον δεν προβλέπει μεταβατική περίοδο όπως απαιτεί η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση Forum 187 (¹).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση 2003/755/ΕΚ της 17ης Φεβρουαρίου 2003, η Επιτροπή κήρυξε ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά το καθεστώς ενισχύσεως που εφάρμοζε το Βέλγιο υπέρ των κέντρων συντονισμού που είναι εγκατεστημένα στο Βέλγιο (²). Η απόφαση αυτή ακυρώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2006 (³) (στο εξής: απόφαση Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής), καθόσον δεν προέβλεπε μεταβατικά μέτρα όσον αφορά ορισμένα κέντρα συντονισμού των οποίων η αίτηση για να υπαχθούν στο

επίμαχο καθεστώς εκκρεμούσε κατά την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης αυτής ή των οποίων η άδεια έληγε συγχρόνως ή εντός σύντομης προθεσμίας από την κοινοποίηση της εν λόγω απόφασης. Το προσφεύγον στην παρούσα διαδικασία περιλαμβανόταν μεταξύ των κέντρων συντονισμού που αφορούσε το διατακτικό της εν λόγω απόφασης του Δικαστηρίου.

Στις 13 Νοεμβρίου 2007, η Επιτροπή εξέδωσε νέα απόφαση C(2007) 5416 τελικό, με την οποία τροποποίησε την απόφαση 2003/757/EK κηρύσσοντας ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά τον βελγικό νόμο που είχε εκδοθεί κατόπιν της απόφασης Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής και καθιστούσε δυνατή την παράταση έως τα τέλη του 2010 της μεταβατικής περιόδου κατά την οποία τα κέντρα τα οποία αφορούσε αυτή η απόφαση του Δικαστηρίου μπορούν να επωφελούνται από το καθεστώς. Η απόφαση C(2007) 5416 τελικό προέβλεπε επίσης ότι η μεταβατική αυτή περίοδος λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2005. Πρόκειται για την προσβαλλόμενη στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής απόφαση.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Κυρίως, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας καθώς και παράβαση της υποχρέωσης της Επιτροπής να θέσει σε εφαρμογή τα μέτρα που συνεπάγεται η απόφαση Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, καθόσον δεν θέτει τέρμα στην ανισότητα την οποία διαπίστωσε η απόφαση αυτή στο μέτρο που η χορηγηθείσα στο προσφεύγον μεταβατική περίοδος είναι πολύ βραχύτερη από εκείνη που χορηγήθηκε στα κέντρα που βρίσκονται σε ανάλογη κατάσταση σύμφωνα με την υπόδειξη του Δικαστηρίου. Το προσφεύγον υποστηρίζει ότι έπρεπε να του έχει χορηγηθεί μεταβατική περίοδος λήγουσα στις 31 Δεκεμβρίου 2010.

Επικουρικώς, το προσφεύγον προβάλλει λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από την παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στο μέτρο που η προσβαλλόμενη απόφαση καθορίζει μεταβατική περίοδο λήγουσα στις 31 Δεκεμβρίου 2005, γεγονός που έχει αναδρομικά αποτελέσματα και συνεπάγεται αδυναμία του προσφεύγοντος να λάβει εγκαίρως τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να προσαρμοστεί στην μεταβολή του καθεστώτος πριν από την ημερομηνία αυτή. Βάσει των στοιχείων αυτών, και επικουρικώς, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι μπορεί να του χορηγηθεί μεταβατική περίοδος λήγουσα όχι πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2009.

Ακόμα επικουρικότερα, το προσφεύγον προβάλλει λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από την παραβίαση της αρχής της ισότητας, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση το αντιμετωπίζει διαφορετικά σε σχέση προς τέσσερα κέντρα συντονισμού τα οποία βρίσκονταν, κατά τον χρόνο εκδόσεως της πρώτης απόφασης 2003/757/EK, σε παρόμοια κατάσταση, αλλά πέτυχαν την ανανέωση της άδειάς τους επί αόριστον. Βάσει αυτού του λόγου ακυρώσεως, και ακόμα επικουρικότερα, το προσφεύγον υποστηρίζει ότι έπρεπε να του έχει χορηγηθεί μεταβατική περίοδος λήγουσα όχι πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

(¹) Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2006 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-5479.

(²) EE L 282, διόρθωση στην EE L 285, 2003, σ. 52.

(³) Βλ. υποσημείωση 1.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2008 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-95/08)

(2008/C 92/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: G. Aiello, avvocato dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής E (2007) 6514 της 20ής Δεκεμβρίου 2007, η οποία κοινοποιήθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 2007, καθ' ό μέρος αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση και επιβαρύνει με τις επακόλουθες οικονομικές συνέπειες τον προϋπολογισμό της Ιταλικής Δημοκρατίας στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των χρηματοδοτούμενων από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, Τμήμα Εγγυήσεων, δαπανών,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Ιταλική Κυβέρνηση βάλλει κατά της απόφασης της Επιτροπής E(2007) 6514, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, καθ' ό μέρος αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση και επιβαρύνει με τις επακόλουθες οικονομικές συνέπειες τον προϋπολογισμό της Ιταλικής Δημοκρατίας στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των χρηματοδοτούμενων από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, Τμήμα Εγγυήσεων, δαπανών.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- όσον αφορά την ενίσχυση στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά, παράβαση του άρθρου 30, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1535/2003 της Επιτροπής, της 29ης Αυγούστου 2003, με αντικείμενο τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2201/96 του Συμβουλίου όσον αφορά το καθεστώς ενισχύσεως στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά (EE L 218 της 30.8.2003, σ. 14).
- όσον αφορά την αγορά βοοειδών ηλικίας άνω των τριάντα μηνών με προορισμό τη σφαγή τους, παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 2777/2000 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, περί θεσπίσεως εξαιρετικών μέτρων στηρίξεως για την αγορά βοείου κρέατος (EE L 321 της 19.12.2000, σ. 47), καθώς και του άρθρου 4 της απόφασης 97/735/EK, της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 1997, σχετικά με ορισμένα μέτρα προστασίας όσον αφορά το εμπόριο ορισμένων κατηγοριών ζωικών αποβλήτων θηλαστικών (EE L 294 της 28.10.1997, σ. 7).